

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **1. E., a. s., V.**, IČO: X., **2. E. M., a. s., V.**, IČO: X., **3. E. D., a. s., V.**, IČO: X. **4. E. H. a. s., V.**, IČO: X., spoločne práv. zast. Mgr. M. B., advokátom, R., proti odporcovi: **C. C. S., s. r. o., B.G.** IČO: X., práv. zast. JUDr. P. B., advokátom, G., **o návrhu na vydanie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I v Bratislave pod sp. zn. 10C/35/2012 zo dňa 21. marca 2011, na dovolanie odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. júna 2012 č. k. 3Cob/195/2012-115, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 10C/35/2012-72 zo dňa 21. 03. 2011 zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa navrhovatelia voči odporcovi domáhali nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd nariadil odporcovi zdržať sa akéhokoľvek šírenia výziev, správ a informácií, ktorými by: a/ priamo alebo nepriamo iným osobám sprostredkoval informáciu o tom, že navrhovatelia majú alebo môžu mať nesplnené záväzky po lehote splatnosti, b/ vyzval iné osoby za účelom hľadania veriteľov navrhovateľov, c/ vyzýval iné osoby k spoločnému postupu za účelom vymáhania pohľadávok voči navrhovateľom a zároveň sa navrhovatelia svojim návrhom domáhali, aby súd uložil spoločnostiam: E., a. s., B., T. H., a. s., B., P. P., a. s., B., zdržať sa akéhokoľvek uverejňovania alebo iného šírenia výziev, alebo informácií, ktoré by obsahovali: a/ priame alebo nepriame sprostredkovanie informácie o tom, že navrhovatelia majú alebo môžu mať nesplnené záväzky po lehote splatnosti, b/ výzvu iným osobám za účelom hľadania veriteľov navrhovateľov, c/ výzvu iným osobám k spoločnému postupu za účelom vymáhania pohľadávok voči navrhovateľom. Súd prvého stupňa návrh zamietol s odôvodnením, že

navrhovatelia nepreukázali nutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi sporovými stranami.

Proti uzneseniu podali navrhovatelia 1. až 4. rade odvolanie a žiadali napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 12. 06. 2012 č. k. 3Cob/195/2012-115 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil vo výroku o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia tak, že odporca je povinný zdržať sa akéhokoľvek šírenia výziev, správ alebo informácií, ktorými by: a/ priamo alebo nepriamo iným osobám sprostredkoval informáciu o tom, že navrhovatelia majú alebo môžu mať nesplnené záväzky po lehote splatnosti, b/ vyzýval iné osoby za účelom hľadania veriteľov navrhovateľov, c/ vyzýval iné osoby k spoločnému postupu za účelom vymáhania pohľadávok voči navrhovateľom - a vo zvyšku tohto výroku napadnuté uznesenie potvrdil. V časti výroku o povinnosti uloženej navrhovateľom zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 33,-- eur potvrdil a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi zrušil. Odvolací súd s poukazom na ustanovenia § 74 ods. 1 O. s. p., § 75 ods. 2 O. s. p., § 75 ods. 8 O. s. p., § 76 ods. 4 O. s. p., dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil návrh navrhovateľov na vydanie predbežného opatrenia. Navrhovatelia sa voči odporcovi domáhali vydania predbežného opatrenia z dôvodov, že odporca si objednal inzerciu v denníku H. zo dňa 16. 01. 2012 v týždenníku T. č. 2 zo dňa 19. 01. 2012 a č. 3 zo dňa 26. 01. 2012 a v denníku S. zo dňa 23., 25. a 27. 01. 2012, ktorých verejnou výzvou k spoločnému postupu hľadal ďalších veriteľov, o. i. všetkých navrhovateľov za účelom spoločného postupu pri vymáhaní pohľadávok. Tieto inzercie odporcu považujú navrhovatelia za zásah do ich dobrej povesti a za konanie, ktoré má znaky nekalej súťaže podľa § 42 ods. 1 a nasl. Obch. zák. Taktiež toto konanie je voči navrhovateľom znevažujúce a nepochybne z inzercie vyplýva, že navrhovatelia ako obchodné spoločnosti majú finančné problémy, resp. problémy s likviditou alebo finančnou disciplínou. Keďže odporca hľadá ďalší subjekt za účelom spoločného postupu pri vymáhaní pohľadávok, verejnosti tým sprostredkúva informáciu, že navrhovatelia si neplnia svoje záväzky a je ich potrebné vymáhať. Podľa navrhovateľov je nepochybne, že dobrá povesť každej obchodnej spoločnosti sa odvíja i od toho, či si plní svoje záväzky riadne a včas. Zdôraznili, že nie sú neplatičmi a tiež, že voči odporcovi, ani nikomu inému nemajú záväzky po lehote splatnosti a nemajú problémy s likviditou ani s platobnou disciplínou. Poukázali na výklad ustanovenia § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého môže

byť subjektom zľahčujúcim, ako aj zľahčovaným súťažiteľ v najširšom zmysle slova a zľahčujúci údaj môže informovať napríklad o zlej finančnej situácii súťažiť, o jeho obrovských dlhoch a podobne. Je teda zrejmé, že cieľom odporcu je znevážiť navrhovateľov v očiach ich obchodných partnerov, minimálne spochybníť ich kredibilitu, čím ide o nekalosúťažný zámer. Toto konanie je spôsobilé privodiť navrhovateľom ujmu, lebo môže odradiť budúcich partnerov od spolupráce s navrhovateľmi. S tým súvisí i skutočnosť, že sa odporca dopustil neoprávneného zásahu do dobrej povesti navrhovateľov. Nebezpečenstvo z konania odporcu je o to väčšie, že sa tohto konania dopustil prostredníctvom tlače, a takéto konanie má v zmysle ustálenej judikatúry vysokú intenzitu. Preto sú navrhovatelia toho názoru, že svojim návrhom osvedčili, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo ich právo ohrozené. Preukázali, že sa voči odporcovi mienia domáhať ochrany žalobou, týkajúcou sa ochrany proti nekalej súťaži a zásahu do dobrej povesti, teda splnili všetky podmienky potrebné na to, aby bolo ich návrhu vyhovené.

Odvolací súd sa plne stotožnil s dôvodmi návrhu navrhovateľov na vydanie predbežného opatrenia, týkajúceho sa odporcu, a preto v tejto časti napadnuté uznesenie podľa § 220 O. s. p. zmenil a návrhu navrhovateľov vyhovel. Vo zvyšnej časti uznesenie potvrdil. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 O. s. p. súd o trovách konania rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže však konanie o vydanie predbežného opatrenia nie je konaním vo veci samej, súd prvého stupňa o trovách konania nemal rozhodovať, a preto výrok súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal odporcovi náhradu trov konania, považoval odvolací súd za nadbytočný, a preto ho s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil, keďže v časti návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyhovel, uložil navrhovateľom v 1. až 4. rade povinnosť podať na súde prvého stupňa do 30 dní právoplatnosti tohto uznesenia žalobu vo veci samej - § 76 ods. 3 O. s. p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca s poukazom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. písm. f/ O. s. p. Tvrdí, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. Odvolací súd sa totiž žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho písomným vyjadrením zo dňa 30. 04. 2012, predovšetkým ho nevyhodnotil a ani sa nezaoberal argumentmi, uvedenými odporcom vo vyjadrení, ale plne sa stotožnil s názormi a argumentmi navrhovateľov bez toho, aby svoje rozhodnutie odôvodnil v preskúmateľnej miere. V dôsledku svojho vadného postupu tak odvolací súd rozhodol v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, čím

zároveň porušil práva odporcu, zaručené Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými dohovormi, ktorými je Slovenská republika viazaná. Z uvedených dôvodov tak konanie pred odvolacím súdom malo vady, spočívajúce v odňatí možnosti odporcu konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu namietal, že navrhovatelia neosvedčili nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, neosvedčili potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, navrhovali petit, ktorý je neurčitý, nevykonateľný a v rozpore so zákonom. Podľa názoru odporcu tak navrhovatelia v návrhu, ani v odvolaní neosvedčili základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, ani neosvedčili skutočnosti, tvoriace zákonné náležitosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Odvolací súd sa v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia pritom bez bližšieho vysvetlenia obmedzil len na stotožnenie sa s tvrdeniami navrhovateľov s ohľadom na osvedčovaný nárok, resp. potrebu dočasnej úpravy. Žiadnym spôsobom však nezdôvodnil svoje odlišné posúdenie predmetnej veci oproti posúdeniu veci okresným súdom, ani sa nevysporiadal s predmetným vyjadrením, v rámci ktorého odporca uvádzal zásadné a relevantné námietky vo veci. Ani v prípade osobitostí konania a rozhodovania o nariadení predbežného opatrenia nemôže súd rozhodovať svojvoľne a musí zachovať právo na spravodlivé súdne konanie pre všetkých účastníkov konania, t. j. aj pre odporcu. V tejto súvislosti dáva odporca do popredia predovšetkým svoje právo na reálnu a efektívnu možnosť konať pred súdom a právo na riadne zdôvodnenie rozhodnutia. Uvedené právo odporca využil prostredníctvom svojho vyjadrenia, ktoré súd nezohľadnil a ani sa náležite nevysporiadal s jeho obsahom. Napadnuté uznesenie nemá náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Nedostatočným odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu bolo konanie pred ním zaťažené vadou, znamenajúcou odňatie možnosti odporcu konať pred súdom. V zmysle vyššie uvedeného žiada dovolací súd, aby v zmysle ustanovenia § 243b ods. 2 O. s. p. uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 12. 06. 2012, č. k. 3Cob 195/2012-115 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovatelia 1. až 4. rade sa vyjadrili k podanému dovolaniu a navrhli ho ako nedôvodné odmietnuť. Uvedené námietky odporcu považujú za nedôvodné. Odvolací súd poskytol odpoveď na argumentáciu odporcu. Inými slovami povedané z uznesenia odvolacieho súdu je zrejmé, ako sa odvolací súd vysporiadal s predpokladmi pre vydanie predbežného opatrenia, čo bolo v danom prípade meritom sporu. Odporca konkrétne neuviedol, aké konkrétne procesné právo mu bolo znemožnené zrealizovať a akým nesprávnym procesným postupom súdu sa tak malo stať. Na jednej strane odporca

nespochybňuje, že súd nebol povinný poskytnúť odporcovi možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu navrhovateľov (§ 75 ods. 8 O. s. p.), ale na druhej strane priznáva, že vyjadrenie bez ohľadu na postup súdu podal. Odporca teda priznáva, že právo skutkovo a právne argumentovať uplatnil. Nie je teda zrejmé, v čom došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Napadnuté uznesenie spĺňa požiadavky stanovené v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. Z obsahu uznesenia odvolacieho súdu je teda zrejmé aj to, z akých dôvodov, resp. prečo rozhodol inak, ako súd prvého stupňa. Neobstojí nepodložené tvrdenie odporcu, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho námietkou, spočívajúcou v tom, že (údajne) navrhovatelia neosvedčili nebezpečenstvo bezprostrednej hroziacej ujmy. Navrhovatelia predložili dôkaz o obsahu inzercie, ktorej šírenie odporca opakovane objednával, čo odvolací súd vzhľadom na jej obsah a vzhľadom na opakované šírenie, ako aj vzhľadom na formu šírenia (v hromadných informačných prostriedkoch) vyhodnotil tak, že predstavuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy (spochybnenie kredibility a finančnej situácie navrhovateľov). Navrhnutý petit na nariadenie predbežného opatrenia je jasný a určitý. Jasne a presne pomenúva informácie, ktorých šírenia sa má odporca zdržať. Je teda vylúčená situácia, že by pri posudzovaní otázky, či odporca rešpektoval predbežné opatrenie, bolo nutné alebo potrebné preskúmať vecnú podstatu spornej záležitosti. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti uzneseniu, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil

vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, **predbežnom opatrení**, poriadkovej pokute, o znaleckom tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach tykajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, voči ktorému v zmysle citovaného ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p. dovolanie nie je prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. bez ohľadu, či to účastník namieta alebo nie, zaoberal sa dovolací súd otázkou, či je dovolanie prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté jednou z procesných väd, t. j. ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania odôvodňuje s poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. Vzhľadom na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či sa účastníkovi konania postupom súdu neodňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu konkrétnych procesných práv, ktoré by inak mohol účastník pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku postupu súdu vylúčený. Pod pojmom odňatie možnosti konať pred súdom nemožno vidieť postup, ktorý je v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 75 ods. 8 tretia veta O. s. p., ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

Citovaná právna úprava vytvára priestor na to, aby sa odporca dozvedel o predbežnom opatrení až v okamihu, keď je voči nemu účinné. Preto mu nemožno doručovať návrh ani prípadne odvolanie, ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý, či zamietnutý. Rýchla a účinná dočasná ochrana práv navrhovateľa musí mať prednosť pred právom odporcu vyjadriť sa k navrhovaným skutočnostiam. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevykonáva dokazovanie tak, ako sa uskutočňuje pri prejednávaní a rozhodovaní vo veci samej. Súd vychádza zo samotného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zo skutočností, ktoré sú v ňom uvedené, prípadne z listinných dôkazov. Súd musí mať minimálne osvedčené skutočnosti, ktoré sú zásadné pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 75 ods. 2 O. s. p. Ochrana odporcu je daná tým, že sa k týmto skutočnostiam môže vyjadriť počas konania a navyše zodpovednosťou navrhovateľa za vzniknutú ujmu v zmysle § 77 ods. 3 O. s. p.

O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhoduje súd uznesením. V prípade, že súd vyhovel návrhu a nariadil predbežné opatrenie, môže toto rozhodnutie odôvodniť len skráteno, a to skonštatovaním, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi dôvodmi, uvádzanými navrhovateľom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (§ 76 ods. 4 O. s. p.).

Odvolací súd sa v spornom prípade plne stotožnil s dôvodmi návrhu navrhovateľov na vydanie predbežného opatrenia, týkajúceho sa odporcu, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmenil a návrhu vyhovel. Predpoklady na využitie

skráteneho odôvodnenia boli splnené, keďže odvolací súd vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu a stotožnil sa so všetkými skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu navrhovateľov v 1. až 4. rade v zmysle § 75 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd uvedeným postupom nepochybne odôvodnil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania vo vzťahu k predmetu budúceho konania vo veci samej (§ 76 ods. 3 O. s. p.).

Za odňatie možnosti odporcovi konať pred súdom nemožno preto považovať zákonný postup odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 74 ods. 1 O. s. p., § 75 ods. 2 O. s. p., § 75 ods. 8 O. s. p., § 76 ods. 4 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie odporcu nie je prípustné podľa § 239 ods. 1 až 3 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., preto ho podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa spolu s rozhodnutím o trovách konania vo veci samej, podľa § 243b ods. 5 veta 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 145 O. s. p.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2012

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Hana Segečová